

presset på for at sikre, at Kommissionen afleverer en rapport om samtlige Europaafdalelande på samme tid efter samme objektive kriterier, så der ikke skelnes; det var også på dansk initiativ.

Når det gælder beskæftigelsen, kan jeg redegøre i detaljer for det samme forløb. Det er danske initiativer, der i meget, meget høj grad har sat dagsordenen. Det kan i øvrigt også for litterært interesserede dokumenteres, hvis man ser på konklusionsteksterne fra det indledende topmøde i Torino.

Når det gælder miljøet, ligger det lige så klart, at dér er Danmark i spidsen i aktivt samarbejde med en række ligesindede lande.

Når det gælder åbenheden, har man med Danmark i spidsen gang på gang taget initiativer.

Jeg siger dette, fordi jeg ikke synes, vi skal acceptere, at man efterlader det indtryk, at Danmark ikke er blandt de mest aktive europæiske regeringer i hele samarbejdet.

Det andet, jeg vil tilkendegive, er omkring indenrigspolitikken: Jeg kan faktisk heller ikke mindes en afslutningsdebat, hvor der er givet så mange konkrete svar på så mange spørgsmål, som der er givet i dag både fra regeringsordførerne, fra regeringens økonomiske ministre, udenrigsministeren og mig selv.

Og resten er der ikke andet at gøre ved, end at vi må klare det på skrift eller næste gang, vi mødes.

(Kort bemærkning).

**Uffe Ellemann-Jensen (V):**

Jeg vil gerne takke finansministeren for, at man er rede til at lave nogle nye beregninger med nogle forudsætninger, som man ikke selv har siddet og opfundet. Men oprigtig talt, det ville dog være bedre, hvis man brugte tiden og arbejdskraften i ministeriet på at tilrettelægge den nye, mere langsigtede strukturpolitik, som jo efterlyses, ikke bare af Venstre, men også af OECD og af vismændene.

Og dér kommer jeg så til det, økonomiminister sagde. Kære økonomiminister, hvis kun det var Venstre, der skældte ud over, at vækstperioden fra 1993 til 1995 ikke var blevet brugt til at rette op på strukturerne, så kunne regeringen jo tage det forholdsvis roligt; men nu forholder det sig sådan, at OECD har været ude med det samme budskab. Der var jo for første gang i adskillige år kritiske bemærkninger til dansk økonomisk politik her tidligere på året, fordi man ikke havde brugt opgangsperioden til at få rettet op på de ting.

Og vismændene, ja, jeg kan citere i flæng fra de sidste to vismandsrapporter. Der er sågar en underoverskrift, der hedder »De spildte muligheder«, og dér står:

»Den positive konjunkturudvikling de sidste par år er ikke blevet udnyttet til at skabe en tilstrækkelig forbedring af de offentlige finanser.«

Og så er det, man efterlyser en strategi. Man skriver her:

»Der er et stort behov for en langsigtet strategi for at nedbringe den offentlige gæld.«

Det er det, jeg synes regnesvendeneovre i Finansministeriet måske kunne blive sat til i stedet for at sidde og lave lyrik omkring, hvad vi andre foreslår.

Dernæst vil jeg gerne understrege over for statsministeren, at vores kritik slet ikke går på, at den danske regering skulle have forsømt at tage initiativer i EU på en række områder. Jeg mener også, vi løbende har anerkendt det, når man har fortsat den linje, vi selv har stået for i en lang række spørgsmål. Det er slet ikke det, kritikken går på.

Jeg er også enig med statsministeren, når han siger, at de fire danske forbehold ikke er på dagsordenen for regeringskonferencen, helt enig; men de burde være på dagsordenen i den hjemlige danske debat, og det er det, vi bebrejder regeringen, at de ikke er. Det er det, vi mener er uansvarligt: at regeringen – når vi tænker på befolkningens kommende stillingtagen til den europæiske udvikling – ikke melder ud og siger, hvad den går ind for.

Man har respekt for de fire forbehold. Javel, det har vi også. Man agter at overholde de fire forbehold. Javel, det mener vi også man skal. Men så kommer spørgsmålet, som vi venter på svar på: Mener regeringen, at det er i Danmarks interesse at gå med i den fælles valuta? Mener regeringen, at det er nødvendigt for Danmark at gå med i Vestunionen, der jo nu får en ny og spændende betydning jf. det, udenrigsministeren lige har fortalt om det nye CJTF-koncept i NATO? Mener regeringen, vi skal med? Ja eller nej? Mener regeringen, at vi skal med i en fælles valuta? Ja eller nej? Mener regeringen, at Danmark skal gå med i et samarbejde gennem de fælles organer om bekæmpelse af international kriminalitet? Ja eller nej?

Det er de ting, regeringen skylder Folketinget og befolkningen at tage stilling til, så vi kan få startet en debat om disse ting og forberede befolkningen på, hvordan vi bedst sætter os selv i stand til at møde fremtidens udfordringer. Det